

پایه نوبه و انابت و نوبت از منامی باشد مینا دقت فهم
و صنای ذهن باشد زجا به رقت قلب و اقتیاس نور بخیا
وسکر و لطافت طبع و ادراک باشد کمال فراست و غیر
و قوت باشد که بر بیاضت و ضعف و مناسبت باشد
عقبی نجای و کرم باشد با قوت عدالت و حقانیت باشد
فیروزه طاعت و عبادت و اطاعت باشد لاجورد و درج و تقوی
و اجتناب از منامی باشد ز مردم غفّت و پاک باشد بلور کلمت
طبیعی و خفت و شائرت و احیاناً انابت باشد لعل طبع الهی
و محبت حقیقی و تقرب و تقیّی و عزّت باشد مروارید حقایق نورید
و صنای باطن و منزه عیب و ادراک معارف باشد در صفت
اخلاص و راستی باشد نوره صفت صدق و کلمت گفتار باشد

و گاه باشد که لعل و یا قوت و عینی صفات در او باشند و گویا
صفت نیر باشد و زجا به مثلون صفات اطوار دل باشد و نوره
مسکوک شریعت و رواج باشد و زرق و قار و نمکین و غریز باشد
اما لوزه و کاسه و نیم کاسه صفات قلّت ادراک و عدم مشرب
حقایق و بی اعتباری و دون ممتنی باشد زخم و غمزه صفت
مشرب و ادراک و قابلیت فیض باشد زمین سخن و پاک صفت
قوة بدن و قابلیت تزیینت باشد زمینی نرم صفت ضعف
بدن باشد حال نرم صفت تواضع و مسکنت و عدم انانیت
و احیثان نفسی باشد در یک نرم صفت متابعت و اطاعت باشد
و گاه صفت نوره و تلون و بی ثباتی باشد و المعبر عمیق تا کمالی
مخالف السائل **عبدان ای عزیز** که بقیّی و قوت می باید داشت که